

wederom als recht leen. Slechts heel kort, n.l. drie jaar, heeft deze er het genot van gehad. 30 Juli 1448 droeg hij het op zijn beurt weer over aan Jan de Witte, baljuw en rentmeester van Rotterdam, die het daarop 31 Juli 1449 van de grafelijkheid in eigendom ontving, doch daartegenover een hofstede met boomgaard en landerijen in Rubroek, waarvan hij eigenaar was, aan den graaf opdroeg en daarmee door dezen beleend werd. Als reden van deze ruiling wordt door hertog Philips opgegeven „ende want die voirsege huysinge seer vervallen ende onwoenbaar is”, waarom hij van het huis en de hofstede van Bulgersteyn met de landerijen afstand doet, terwijl het andere huis en land volgens informatie „also goet ofte beter sijn” dan die van Bulgersteyn en ook omstreeks 5 $\frac{1}{2}$ morgen groot.

Vermoedelijk dateert die achteruitgang van het slot niet van de laatste jaren en hebben noch de Van Couwenhovens noch de Nachtegaels het kasteel meer bewoond, dat hoe langer hoe meer ruïne werd. Op het omliggende terrein werden steeds meer huizen gebouwd. Reeds in 1366 had jonkvrouw Hildegondis een jaarrente gevestigd op huizen en erven aan het Roodezand, belend door het huis van Nycolaus Piscator. Naast het voormalige poorthuis, aan de zuidzijde, schijnen aan den dijk (Korte Hoogstraat) ook meer huizen verrezen te zijn. De tijdelijke eigenaars pachtten gewoonlijk ook de aan Bulgersteinschen grond grenzende strooken land langs de west- en zuidvest o.a. in 1426/7 en in 1429/30 Hughe Nachtegaelsz. In het jaar 1426 of 1427 had de westvest door een zwaren storm zeer geleden en in de rekening van dat jaar ¹⁾ komen posten voor, die daarop betrekking hebben. Verschillende waakhuisen moesten hersteld worden en geld was toegestaan om o.a. „thuys te Lovesteyn ende thuys the Bolgersteyn boven te dichten”. Een der torens van het oude slot zal dus als wachthuis in gebruik genomen zijn. In datzelfde jaar was er geld noodig geweest „van dat weechtgen the hogen, dat men gaet uut der Westwagenstrate totter cappelen upt Rodesant” ¹⁾, d.w.z. de Leeuwenstraat, die uitliep op de Leeuwenlaan, op welks zuidoosthoek de kapel der Zeven Slapers gelegen was en waarlangs men de vest bereikte, die daar afgesloten was met heer Jan Vettentoren. Mogelijk heeft de brand, die in 1431

1) Bronnen III bl. 60.